

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖

ได้เป็นระยะ ๆ แล้วก็ถึงที่สุด

(มาจากอเมริกา ๒๐๐ ดอลลาร์ครับ) มาจากอเมริกาได้มา ๒๐๐ ดอลลาร์เหอ ดีแล้ว ไปหลาย ๆ คนให้ได้มาหลายร้อยดอลลาร์ เราไปไม่ได้ นี่เขานิมนต์แล้วนี่นะ ทางสหรัฐทั้ง พระทั้งประชาชนที่มารวมอยู่ทางโน้นนิมนต์เราไปเทศน์ โอ้ย ไม่ไป เราบอกตรง ๆ เรา บอกเราเซ็ดตั้งแต่ไปอังกฤษ ยังไม่หายเซ็ด เราว่า ทางออสเตรเลีย อันนั้นก็รวมกันอีก เหมือนกัน นิมนต์เราไป เราบอกเราไปไม่ได้ ก็เป็นอันว่าไม่ไปทั้งสองเลย ก็แล้วแต่เขาจะ พิจารณากันแหละ ทางสหรัฐติดต่อมาแล้ว เขารวมกันใหญ่ ไปก็นิมนต์ไปเทศน์นั่นแหละ ทอดผ้าป่าผ้าป่ารวมหัวกันเลย ทางสหรัฐมีหลายกลุ่ม (ถ้าหลงตาไปเขาจะทำบุญดอลลาร์ มามาก ๆ ครับ) โอ้ย ไม่ไป ทำเดี๋ยวนี้ยิ่งได้บุญมาก ยังจะไปหาไกล เอาเดี๋ยวนี้น่า (คือคน ไทยที่กลับมาไม่ได้มีเยอะค่ะ)

ก็ตั้งที่เคยเรียนให้ทราบแล้ว คือคนไทยเรานี้ไปอยู่สหรัฐ เขาพูดแบบสุด ๆ ลึน ๆ เลย ว่าเรื่องศาสนานี้เขาหมดหวัง ว่างั้น ทินี่เพื่อนที่อยู่ด้วยกันเขาได้หนังสืออะไรเราไป เขา ว่าอย่าด่วนหมดหวังนะให้อ่านหนังสือก่อน เลยเอามาให้เพื่อน นี่ละเรื่องราวมัน ตอนนั้น ดูอินเตอร์เน็ตยังไม่แพร่หลายนะ มีแต่พวกเทป พวกหนังสือ เพื่อนเขาละเอาไป ว่าอย่า ด่วนหมดหวัง สิ่งที่ทำให้ความหวังมีอยู่ เอ้า ดู ฟังให้ดี ว่างั้น มอบทั้งเทปทั้งหนังสือให้ นี่แก้ ความหมดหวัง พอเขาอ่านไปฟังไป ๆ เริ่มต้นก็ขึ้น เอ๊ะ ชอบกล ๆ ต่อไปชอบกลหนักเข้าก็ มีหวังเต็มทีเลย บุกมาเลย ชวนเพื่อนฝูงมาด้วยกัน ดูเหมือน ๔-๕ คน คนไทยด้วยกัน มา ก็มาทอดผ้าป่า พร้อมกับจะมานิมนต์เราให้ไปทางโน้น เราว่าไปไม่ได้ เขายังไม่ยอมอีก ยัง จะซื้อตัวถวายอีก ซื้อมาเท่าไรก็ไม่สำเร็จ เราบอก เพราะซื้อตกลงยังไม่ลงกันได้ อะไรก็ไม่ สำเร็จทั้งนั้น

หมายถึงว่าทางโน้นเขามีความหวังในธรรมทั้งหลายอยู่แล้ว เขามานิมนต์เราไป โอ้ย เอาจริงจังมากที่มา ๔-๕ คน พูดว่ามีหวัง ๆ เต็มที่แล้ว นั่นละมาด้วยความอาจหาญจะมา เอาเราไป มันก็ไปไม่ได้ทำใจ เวลานี้กำลังรวมหัวกันใหญ่ทางสหรัฐ ดูว่าจะแต่งใครไปรับ แทนหรือว่าไง เราคิดว่าแล้วแต่จะพิจารณากัน เราว่า สำหรับเรานี้ไปไม่ได้แล้ว ของเล่นเมื่อ ไรสหรัฐ ตั้งแต่เราไปอังกฤษมานี้ ๑๔ ชั่วโมง ไปสหรัฐมันก็ ๒๘ ชั่วโมงนะซิ เราอยากว่า อย่างนั้นนะ ไม่ไป ว่างั้นเลย

ทางออสเตรเลียก็มีท่านเอียน ทางฝ่ายพระ ท่านเอียนก็เคยอยู่นี้มาดูเหมือนตั้ง ๑๐ กว่าปี นี่เราก็เห็นใจพี่น้องที่ไปอยู่ทางสหรัฐอเมริกาเราไปอยู่เยอะ นอกจากนั้นก็ยังมีพวกลาว เขมร เวียดนาม ที่เป็นชาวพุทธรวมหัวกันเหมือนกัน เขาฟังธรรมเราเป็นประจำพวกนี้ พวกเขมร เวียดนาม ลาว และคนไทยเรา พระมาบอกเรา เราก็บอกขาดตัวเลยว่าเป็นไปได้แล้ว ทั้งออสเตรเลีย ทั้งสหรัฐ ตั้งแต่เราเที่ยวอยู่ตามเมืองไทย แนะนำสั่งสอนพี่น้องชาวไทยก็ยังไม่ไหวถึง อ่อนลง ๆ ทุกวัน ไหนจะโดดไปสหรัฐอีก ไหมไหว ว่างั้นเลย

นี่ละพิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย นี่เป็นจุดหนึ่งที่เป็นจุดสะดุดหัวใจของคนทั้งชาติเวลานี้ คือเราจะให้ได้เป็นจุด ๆ ไป เป็นระยะ ๆ การมอบทองคำคลังหลวงของเราะ เบื้องต้นก็ยังไม่แน่ว่าจำนวนเท่าไร ๆ ครั้นต่อมาเราได้ประกาศแล้วเป็นความแน่นอนว่า เราจะมอบทองคำคลังหลวงแต่ละครั้ง ๆ นี้ขอให้ได้ ๕๐๐ กิโลมอบที่หนึ่ง ๆ คราวที่แล้วนี้ก็มอบ ๕๐๐ กิโล ทีนี้คราวต่อไปที่ว่าเป็นจุดสำคัญคือวันที่ ๑๒ เมษายน นี้ เราก็ควรจะได้ว่างั้นเถอะ เพราะเป็นจุดสำคัญทองคำเข้ามอบคลังหลวง ซึ่งเวลานี้ได้ ๑๑๘-๑๙ กิโล นี่ละที่จำนวน ๕๐๐ กิโล เวลานี้เราได้แล้ว ๑๑๘-๑๙ กิโล เหลือจากนั้นก็เป็นการของพี่น้องชาวไทยที่จะแบกหามประเทศของเราขึ้นด้วยน้ำหนักทองคำระยะนี้ ๕๐๐ กิโล ขึ้นเป็นพัก ๆ

นี่เป็นโอกาสที่เหมาะสมแล้วกับชาติไทยของเราที่จะล่มจมมาไม่กี่ปีมานี้แล้วต่างคนต่างพื้นที่เห็นผลประจักษ์โดยลำดับลำดับมาแล้ว เห็นชัดเจนมากนะ ทีนี้เราได้ประกาศแล้วว่า ทองคำที่มอบแต่ละครั้งขอให้ได้ครั้งละ ๕๐๐ กิโล ๆ ทุกครั้งไปเลย จุดนี้ก็เป็นจุดสำคัญ แล้วเงินเราที่มีอยู่ในธนาคารเวลานี้เงิน ๘๕,๐๐๐ กองกฐินนั้น เราถอนออกมาเพิ่มทองคำมอบตอนนี้เพียง ๒๐ ล้าน เวลานี้เงินกฐินนี้ยังเหลืออยู่ ๗๖ ล้านนะ แล้วในโครงการช่วยชาติบัญชีต่าง ๆ สมุดที่อยู่ในนามของเราเป็นเจ้าของเองว่างั้นเถอะ มันมีอยู่ประปราย รวมกันอย่างน้อยคงไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้าน จำนวน ๕๐ ล้านนี้สะเปะสะปะจากนั้นจากนี้ เรานับแล้วเราก็ลืมแล้วมันก็เข้าอยู่เรื่อย ๆ นะ คือเวลาเราได้พอสมควร พอแยกเข้าเราก็เข้าเรื่อยนะ แต่เราไม่พูดฟังพูดวันนี้ เราเข้าเรื่อยของเราคือเข้าอันนี้เพื่อความตายตัวเป็นการว่ามัดไว้ในตัว

คือเรากำหนดเรียบร้อยแล้วว่าในโครงการช่วยชาติทั้งหมดนี้ มีเท่าไรเงินในบัญชีนี้ เราจะเอาเข้าทองคำทั้งหมด ส่วนที่เราไม่เข้าก็ออกทั่วประเทศไทย อย่างที่ช่วยอยู่เวลานี้แหละทั่วไปหมด อันนี้ไม่ได้เข้าบัญชีจึงไม่แน่นอน ทีนี้เมื่ออันใดเข้าบัญชีแล้วก็แน่นอนที่จะเข้าทองคำ เพราะฉะนั้นเราจึงพยายามเจียดเข้า ๆ อยู่เสมอ ทางนี้ก็ถึงทางนั้น ทางนี้ก็มาถึง

ทางนั้น ดึงรอบตัวนะ คนนั้นจำเป็นนั้นคนนี้จำเป็นนี้ รายไหนมาพูดก็ เอ ทำไมนะ ทำใ้ห้่ง เหมือนกัน คือด้วยความสงสารและความจำเป็นบอก เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาล นอกนั้น เราพอให้พักได้ เดียวนี้เยอะเรื่องพักนะเราสู้ไม่ไหว โรงพยาบาลละมากพัก โรงร่ำโรงเรียน ก็มีแต่ไม่มากเหมือนโรงพยาบาล โรงพยาบาลนี้เป็นตึก ๆ ทั้งนั้นนะที่ว้าให้พักไว้ ๆ ตลอด รถยนต์รถอะไร

รถยนต์เวลานี้ก็ต้องรอ ดูเหมือนจะร่อยกว่าคันรถยนต์ที่เราให้ไปแล้วนะ เฉพาะโรงพยาบาลนั้นมันสองร่อยกว่าโรงแล้วที่ช่วยไปตลอดอย่างนี้ สร้างตึกให้โรงพยาบาลไม่ทราบ ว่าก็สิบหลังนะ หลายสิบหลัง หลังหนึ่งอย่างน้อยต้อง ๔ ล้านขึ้นไป เรื่อยขึ้นไป ถึงสิบกว่า ล้านก็มี นี่เป็นเรื่องใหญ่สำหรับโรงพยาบาลตึกกับเครื่องมือ เวลานี้ก็กำลังสั่งเครื่องมือ เอกซเรย์คอมพิวเตอร์ ให้เราเครื่องหนึ่งแล้วจะมาอยู่ตึกอีกหลังใหญ่หลังหนึ่ง ที่จะเคลื่อนย้ายมาหลังนี้ที่มีความจำเป็นซึ่งควรจะย้ายมานั้น ย้ายมาแต่ละครั้งนี่ค่าใช้จ่ายหมดเป็นแสน เขาว่าอย่างนั้น แล้วก็มาพูดอออดอันเรานั้นแหละ เราก็รู้เขาพูดเรื่องความจำเป็น เราก็ฟัง ไป ๆ แล้วพิจารณาดูน้ำหนักมันก็พอ ๆ กัน เมื่อมีเงินพออยู่ได้ก็ควรจะเอามาอีกเสีย เพื่อจะไม่ได้โยกย้ายเป็นประจำอย่างนี้ เราก็เลยรับคำ สั่งแล้วเวลานี้ นานแล้วนะ ดูเหมือน จะร่วม ๓ เดือนแล้วมั้งหรือ ๒ เดือนแล้ว ยังไม่มา

เขบอกเฉพาะเครื่องเดี่ยวนี้ก็ ๓ ล้านกว่า แล้วมีอันหนึ่งเราไม่ได้ถามราคา รวมกัน แล้วก็คงจะเป็น ๔ ล้าน นี่ก็จวนจะตกมาแล้ว อย่างนี้แหละ อันไหนที่จำเป็นได้ตกลงให้ เรียบร้อยแล้วเป็นอันว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ อันไหนที่ยังไม่ได้ก็บอกว่าพักไว้ก่อน ๆ เมื่อ เบบางแล้วก็จับอันนั้นมาพิจารณาอีก เรื่อยมาอย่างนี้ เวลานี้ยังเต็มอยู่บนบ่า เราไม่พูดเฉย ๆ ที่ว่าขอพักไว้ ๆ มาก นี่ละที่เงินเรามันเข้าทองคำไม่ได้เพราะเหตุนี้เอง ขอให้พี่น้องทั้ง หลายทราบนะ เราเป็นผู้รับผิดชอบในสมบัติเหล่านี้แต่ผู้เดียว รับผิดชอบ รับจริง ๆ เสีย ด้วยนะ คิดดูซิบาทหนึ่งเราไม่เคยแต่นะ ฟิงซิ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่าผู้นำพี่น้องทั้ง หลายเป็นพระประเภทใด เอาอย่างนั้นเลย เต็ดก็เต็ดอย่างนี้เอง เต็ดเพื่อชาติบ้านเมือง เต็ดเพื่อดีไม่ใช่เต็ดเพื่อเสีย เต็ดชาติอันไหนเต็ดเท่าไรก็ยิ่งดี ๆ

นี่เราก็กำลังเร่ง ๆ จะให้ทองคำเราขึ้นน้ำหนักอย่างน้อยขอให้ได้ ๑๐ ตันในการช่วย ชาติคราวนี้ เพราะเป็นเรื่องกระเทือนมาก ทั่วโลกเขาทราบกันหมดว่าเมืองไทยกำลังช่วย ชาติตัวเองเวลานี้ ทราบกันหมดแล้ว ทีนี้เครื่องหมายแห่งการช่วยชาติเรา เราจะเอาอะไรมา เป็นสิริมงคลแก่ชาติของเรา และเป็นที่ยอมรับของคนที่มีธรรมในใจ ใ้ส่วนที่พวกข้าหน้าดำ ทอกก็จะจางไป เราได้ขนาดถึงทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน แต่ดอลลาร์ยังงต้องได้แหละ ๑๐

ล้านนะ เวลานี้ ๗ ล้านกว่า เพราะดอลลาร์นี้เบากว่าทองคำ ยกขึ้นได้ง่ายกว่า นี่มานี้ก็ตั้ง ๒๐๐ - ๓๐๐ แล้ว ทองคำยังไม่เห็นสักสตางค์เลย ไปไหน มันเป็นกันอย่างนี้ซึ่งถึงว่ามันหนัก มันนอนไม่ตื่นนะทองคำว่าไง

พอได้อันนี้แล้ว เอ้า ทีนี้เราก็บอกตรง ๆ เลยว่าจะปิดพี่น้องไว้ข้างหลังเรา เราจะออกสนามโดยถ่ายเดียวเท่านั้น เอ้า ใครว่ายังไงให้มา โบกมือให้เลย หมดทั้งโคตรก็ให้มา เข้าใจไหม นี่คำเด็ดท่านทั้งหลายเข้าใจไหม ถือว่าเป็นความหยาบโผนหรือ อย่าว่าแต่คนผู้ใดผู้หนึ่งที่จะมาชี้หน้าด่าทอเรา ให้เขายกหมดทั้งโคตรเขามาชี้หน้าเรา เราจะเอาคนเดียวสู้คนเดียวเข้าใจไหม ได้ทองคำเท่านั้นเท่านั้นแล้วเราจะจี้มันเลย หมดทั้งโคตรมันหายด้วยกันหมดเข้าใจไหม ทองคำไม่ให้เราแม้แต่กิโลหนึ่งแล้วยังจะมาชี้หน้าเรา นี่ละตอนเราจะเอามันนะเข้าใจไหม

ขอให้ได้คราวนี้ เป็นคราวสำคัญมากนะ ถ้าไม่ได้คราวนี้แล้วเราจะไม่มีทางได้ คิดดูซิ ทองคำเรามีอยู่คลังหลวงนั้นไม่ได้ยินว่าใครเอาเข้ามาเลย เงินเลย แต่คราวนี้ก็ได้อีกปรากฏขึ้นเวลานี้เกือบ ๖ ตันแล้ว นี่ก็เพราะพี่น้องชาวไทยเราช่วยชาติ ประกาศตนเป็นผู้รักชาติเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีทั่วหน้ากัน ปรากฏผลขึ้นมาทองคำได้รวม ๖ ตันแล้วนะเวลานี้ ดอลลาร์ก็ ๗ ล้าน ๓ แสนกว่าแล้ว ส่วนเงินสดนั้นไม่ต้องพูดละ มันเป็นที่ร้อยก็พันล้านที่ออกอยู่ตลอดเวลา

ขอให้ได้อันนี้เป็นเครื่องประดับชาติไทยของเรา แล้วจะสมเหตุสมผลกับหลวงตาที่อุตสาหะพยายามช่วยพี่น้องทั้งหลาย ถึงขนาดร้องไห้กันนะเราไม่ลืมนะ คือร้องนี้ออกมาจากหัวใจจริง ๆ ซึ่งเราไม่เคยเกี่ยวข้องกับบ้านเมืองทั้งหลายเลย หน้าที่การงานของบ้านเมืองรัฐบาลชุดไหนตั้งขึ้นมาเราก็ฟัง เรื่องฟัง ๆ เรื่องรู้ ๆ เพราะลูกศิษย์ลูกหาเต็มอยู่ในกระทรวงไม่รู้ได้ยังไง แต่ก็เป็นเรื่องของทางบ้านเมืองไป เราไม่เคยสนใจนะ เราก็มีแต่ปฏิบัติหน้าที่การงานทางศาสนาธรรมไปเท่านั้นแหละ จนกระทั่งมันจะไปไม่รอดแล้วเรื่องกระเทือนเข้ามาละซิ กระเทือนเข้ามาว่าติดหนี้เท่านั้น ๆ โถ ทำยังไง

สุดท้ายเราก็ให้บรรดาลูกศิษย์เข้าไปค้นเอาหลักเกณฑ์ภายในออกมา บัญชี ขนาดนั้นนะ ก่อนที่จะได้นำพี่น้องทั้งหลาย ว่าติดหนี้เขาเท่าไร พอเขานำเรื่องมาให้เราทราบติดหนี้แล้วมันร้องไห้เลยทีเดียว โธ่ ทำยังไงคนไทยทั้งประเทศนี้มันก็เท่ากับหัวหนุ ๆ เขาที่เป็นเจ้าหนี้เรานี้กางเล็บไว้ พวกเหยี่ยวกางเล็บไว้อย่างนี้เจ้าหนี้ โธ่เราผู้เป็นลูกหนี้ผู้นี้กำลังเมื่อไรเสร็จ เพราะอะไร จนกระทั่งคิดว่าจะไม่มีปัญญาใช้หนี้เขาได้ ลงติดหนี้เขาถึงขนาดหลาย ๆ แสนล้าน โถ ยังไง ก็เท่ากับเขากางเล็บให้เราเห็นอยู่นี้ เป็นแต่เพียงว่าเขายังไม่กำ

ถ้ากำเมื่อไรก็เสร็จ คือกำหมายความว่าอย่างไร เอาหนัันมา ถ้าไม่ได้หนัันแล้วประเทศไทยทั้งหมดนี้เป็นเมืองขึ้นของฉัน เป็นบ่อของฉันทั้งประเทศ เราไม่อยากได้ยินเลยคำนี้ ขอให้ตายเสียก่อนว่าอย่างนั้น

นี่ละที่ร้องโวกัขึ้นมา เลยว่า เอ้า จะเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เป็นก็เป็น ตายก็ตาย สุดกำลังเราพอ เรว่าอย่างนี้ ตั้งแต่บัดนั้นมาจึงได้ออกอย่างเต็ดอย่างเดียวเฉียบขาดทุกอย่างด้วยความลงใจ จากความกระเทือนหัวใจถึงขนาดร้องโวกัขึ้นมา อันนี้ไม่ได้จัดนะ คำว่าร้องโวกัเพื่อชาติไทยของเราไม่ได้จัดจางนะ เพราะฉะนั้นจึงเร่งเรื่อย ไปที่ไหนเขาจะว่า หลวงตาบัวไปหาควนบ้านควนเมือง ว่าก็ช่างหัวมันเถอะก็ว่าอย่างนั้นเข้าใจไหม ทางมันไม่ว่าไม่เป็นไรเข้าใจไหม ว่าก็ช่างหัวมันเถอะนะ ทางมันไม่ว่าไม่เป็นไร เราก็ชวนขวยของเราขึ้นไปเรื่อย ๆ ขอให้ได้อย่างนี้จะภาคภูมิใจในการช่วยชาติคราวนี้ ถ้าเลยจากนี้แล้วจะไม่ได้ นะ จุดสำคัญอยู่จุดนี้ เป็นจุดที่เหมาะสมเวลาที่เหมาะสมมากที่สุด คือจุดนี้ จุดที่เรากำลังช่วยชาติ ได้เท่าไรเอาตอนนี้ พอผ่านนี้แล้วจะไม่ได้นะ

นี่ละเราคิดกาลหน้ากาลหลังทบทวนแล้ว กาลนี้เป็นกาลที่เหมาะสมที่สุด จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณาให้ถึงใจ การที่ได้เห็นเรื่องคำประกาศโฆษณาที่ไหนก็ตามว่า เรื่องการช่วยชาติบ้านเมือง หรือเขียนหนังสือติดไว้สองฟากทางก็ดีหรือที่ไหนก็ดี เขาประกาศไว้ว่าผ้าป่าช่วยชาติ กองกุศลช่วยชาติอย่างนั้นอย่างนี้ ไปฟังแล้วอย่าไปมือเท้าเอวอย่างนี้ เข้าใจไหมเท้าเอวอย่างนี้ จ่อดูด้วยความหยิ่ง อย่าทำให้เราเห็นนะ เรานี้อ้อมชาติเต็มกำลังความสามารถ อย่าไปคิดว่าใบโฆษณาเหล่านี้เป็นเรื่องอนาถาทุกตะเชี่ยใจไม่มีคุณค่า นี่คือหัวใจของชาติไทยให้ทราบทุกคนนะ ที่ประกาศออกมานี้ก็ประกาศว่าชาติไทยจะจม เครื่องประกาศนี้เพื่อตั้งชาติไทยของเราขึ้น อย่ามาเยอหยิ่งจงหองต่อคำประกาศเหล่านี้ละ เสียที่สุดเลย พวกกันจำทุกคนนะ เสียมากที่สุด เห็นคำประกาศที่จะช่วยชาติบ้านเมืองให้มีความกระหึ่มยั้มย่องซิ นี่คือหัวใจของชาติไทยเรา ให้ลงอย่างนั้นซิ จะไปยืนแบบหยิ่ง ๆ นี้ไม่ได้นะ ดูไม่ได้ ขออย่าให้หลวงตาเห็นเลยนะ

นี่ที่พูดจุด ๕๐๐ เวลานี้ได้ประมาณ ๑๑๙ กิโลฯ เราคิดว่ามันพอเป็นไปได้เราจะถอนเงินออกมาทั้งหมดซื้อทองคำ ใอันทองคำมันก็ตีหน้าตีหลัง แล้วขึ้นราคาอะไรทำให้เราหด โผล่ออก แล้วหดเข้าอยู่เรื่อย ๆ เดียวนี้ละ พอได้จังหวะเมื่อไรเอาแน่นอนปั๊บทันทีเลย เวลานี้รอจังหวะแล้วรอจากพี่น้องทั้งหลายด้วย เอ้า ท่านผู้ใดมีศรัทธามากน้อยให้บริจาคเข้ามาเพื่อชาติไทยของเรา ให้ได้เป็นระยะ ๆ ไป แล้วมันก็ถึงที่สุดของมันเองนะเมื่อทำไม่ถอย ตั้งแต่ ๕ ตันกว่ามันได้มาจากไหน มันได้มาจากพี่น้องชาวไทยบึกบึนด้วยกัน อันนี้

เมื่อบิกบินไปมันก็จะต้องได้เพิ่มอย่างนั้นอีกเหมือนกันนะ ให้อุตสาหกรรมด้วยกันทุกคน แล้วทางเมืองนอกเขาก็มีความสนใจแล้วก็ช่วยหนุนเข้ามาดังที่เห็นนี้แหละ หนุนเข้ามา ๆ

ใครอยู่ทางไหนก็เป็นคนชาติไทยด้วยกัน ก็เหมือนเราไปหาอยู่หากินค้าขายตามที่ต่าง ๆ นั้น เวลาถามอยู่บ้านไหนอยู่เมืองไหน เขาต้องชี้มาเมืองไทย พ่อแม่คือใคร คือคนนั้น ๆ ชี้เข้ามา อันนี้ก็คือเมืองไทยซึ่งเป็นเมืองพ่อเมืองแม่ คนไทยไปอยู่ที่ไหนก็ต้องชี้เข้ามาหาเมืองไทยของตน นี่แหละที่ทางโน้นเขาจะมาขอช่วยและนิมนต์เราไป แต่เราไปไม่ได้ก็ยอมรับ ทางโน้นจะพิจารณาแก้ไขยังไงที่จะให้ได้มากน้อยตามกำลังของเรา ที่ตะเกียกตะกายเพื่อชาติไทยของเรา ก็ขอให้หามาเท่านั้นละนะ สำหรับเรานี่เราบอกตรง ๆ เราไปไม่ได้แล้ว วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้น

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๒ เมื่อก่อนนี้ ทองคำได้ ๖ บาท ดอลลาร์ได้ ๓๑๘ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วนั้น ๕,๕๕๙ กิโลกรัม ดอลลาร์ ๗ ล้าน ๒ แสนดอลลาร์ ทองคำที่ได้หลังจากมอบเข้าคลังหลวงแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม นั้น เวลานี้ได้ ๑๒๐ กิโล ๑๒ บาท ๒๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑๓,๖๙๒ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ เป็นทองคำ ๕,๖๗๙ กิโลกรัม รวมดอลลาร์ที่ได้ทั้งหมด ที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ ได้ ๗,๓๑๓,๖๙๒ ดอลลาร์ กรุณาทราบตามนี้ มันจะเขยิบขึ้นเรื่อย ๆ ขอให้พิจารณานะ หลวงตานี้พูดจริง ๆ หนักมากนะ หนักจริง ๆ ไม่ใช่จะหนักแต่เพียงพาพี่น้องทั้งหลายอุตสาหะพยายามทุกวิถีทาง เพื่อจะนำสมบัติมหามงคลเข้าสู่คลังหลวง นอกจากนั้นยังเกี่ยวโยงทุกอย่างลึกลับทั้งเปิดเผยอยู่ในหัวใจนี้หมด ได้พิจารณาทั้งชาติทั้งศาสนา รวมแล้วเป็นชาติไทย เราได้พิจารณาเต็มกำลังความสามารถ

ก็ดังที่ได้เคยปฏิบัติมานั้นแหละ อะไรที่เข้ามาผ่านตรงไหน เราอยู่ในความรับผิดชอบแห่งชาติไทยและศาสนาพุทธของเรา เราจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบเต็มเหนี่ยว ๆ อย่างนี้เรื่อยมา เพราะฉะนั้นจึงไม่มีแต่เพียงว่า เราจะขนสมบัติอันนี้เข้าสู่คลังหลวง ยังต้องระวังรักษาสิ่งที่จะมาเป็นภัยต่อสมบัติเหล่านี้อีกด้วย จึงพอปิด ๆ พอเป่า ๆ พอตี ๆ กันเรื่อย กรุณาทราบตามนี้นะ ต่อไปนี้จะให้พร

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.or.th or www.Luangta.com